

Szolnok 900 éves jubileumán

Az új esztendő első napján tisztelettel köszöntöm az ünnepi tanácsülés résztvevőit, köszöntöm a 900 éves város lakosságát.

Az ösztendőnek búcsút mondva, visszaemlékeztünk az eltelt 12 hónapra és elgondolkoztunk, hogy mit is hoz számunkra az előttünk álló év. Számvetést készítettünk, mérlegre tettük a végzett munkánkat, hogy felkészültebben láthassunk idei tennivalóinkhoz.

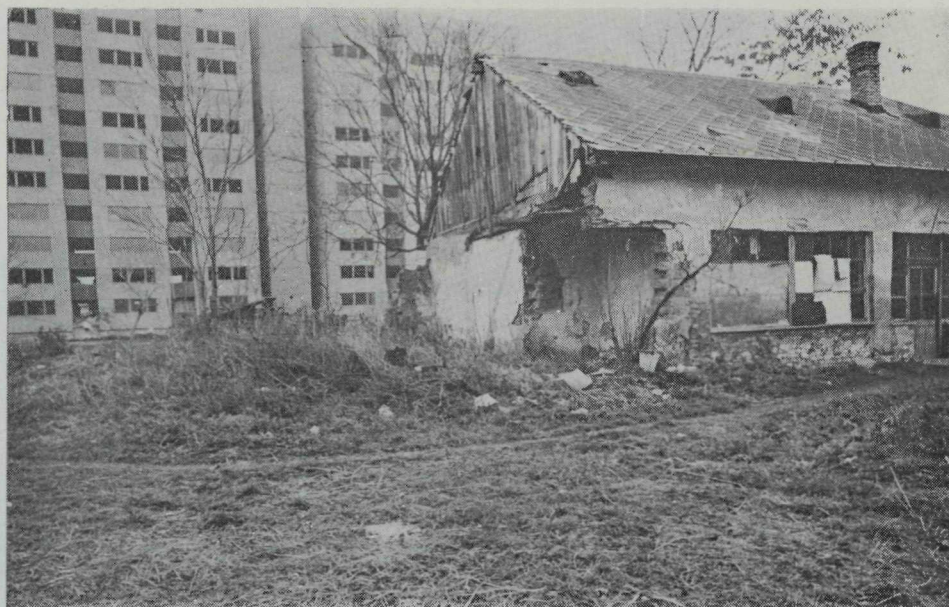
Társadalmi építésünk, népgazdasági helyzetünk értékelését pártunk Központi Bizottsága decemberi ülésén végezte el és irányelvekben határozta meg közös feladatainkat. Az országgyűlés az előttünk álló év cselekvő programját rögzítette.

Hazánkban a szocialista építés magasabb szinten, lendületesen és sikeresen folyik. A népgazdaság tervszerűen, arányosan fejlődik. A társadalmi és népgazdasági változások tükröződnek városunk életében is. Különösen aktuális most a számvetés szűkebb hazánkat, városunkat illetően. 1975. január 1. Szolnok város életében ugyanis nem csupán egy évnek a fordulását jelzi. A város történelmének 900. évét zárta le jelképesen az óramutató, amikor a mai napra fordult.

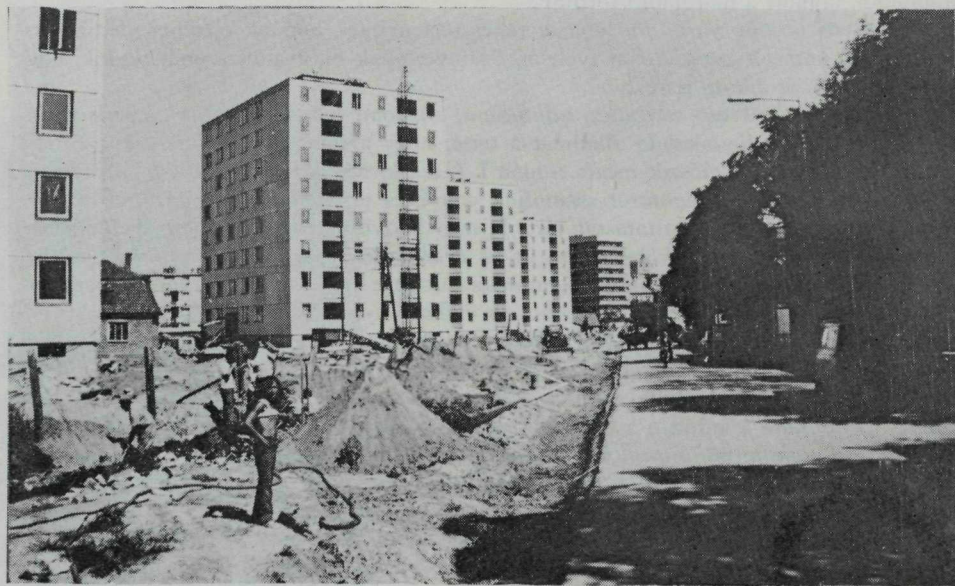
Az eltelt 900 év városunk létének teljes történelmét, népünk életében pedig sorsfordulókkal határolt korszakokat ívelt át. Számvetésünkben a múltra emlékezünk, hogy erőt merítsünk az alkotó tettekhez.

Városunkat kedvező települési adottságai, központi fekvése már az emberiség történelmének korai időszakában alkalmassá tette, hogy az emberek lakóhelyükkül válasszák. A város nevével először mégis csupán I. Géza király 1075-ben kiadott oklevelében találkozunk. Ettől az időponttól számoljuk 900 éves történelmünket. Ez a történelem viharos volt, sok megpróbáltatással járt. Hiszen kedvező település adottságai ellenére sem épülhetett ez a város kőből. Ami itt az évszázadok során épült, az nem dacolhatott az idők viharával, a népek országútjának mindent eltaposó, felörlő erejével, a tűzvészsel; vagy a sokszor áldott, védelmet és élelmet nyújtó folyóink időszakonként haragos áradásával; pusztításával, ami elmosta, megsemmisítette, maga alá temette az előző nemzedékek fájdmát, de eredményeit is.

Mert ilyen volt városunk a tatár, a török időkben, a későbbi évszázadokban, de hasonló gondokkal küzdött a város még ebben a században is. A lakoságnak mindig volt ereje talpraállni, az újjáépítést megvalósítani. Ezt a dolgot, cselekvőt, a kudarcokból is tanuló, az elesettségből is felemelkedő, önön véréből megújuló élniakarást példázza városunk múltja. A kiemelkedő események ellenére, városunk múltja a dolgos hétköznapi történelme. Hiszen már a XII. században is a tiszai sószállítás tette Szolnokot kereskedelmi központtá. Ebben az időszakban a település magja: a Zagyva és Tisza által bezárt területen felépült vár, amely 1552-ben történt elfoglalásáig – jelentős szerepet töltött be a törökveszély elhárításában. Szolnok a török időkben szandzsák székhely. A törökök nevéhez fűződik az első cölöphíd megépítése a Tiszán.

Az Ady Endre utca Szolnokon, az előtérben épült meg a Vízügyi Szakközépiskola

A József Attila út Szolnokon 1974. nyarán

Szolnok 1685-ben szabadult fel a török uralom alól. A vár továbbra is megtartva hadászati jelentőségét, szerephez jutott a Rákóczi-szabadságharcban is.

A hajdani híres szolnoki várat 1785-ben II. József romboltatta le. Utolsó maradványait pedig 1811-ben bontották el. Szolnok a XVIII. században városias maggal rendelkező, szerűskertes település volt. Kereskedelmi, közlekedési életét a sószállításon túlmenően a tutajozás lendítette fel. Ebben az időszakban alakult ki a város faipara. A város fejlődését a XIX. század közepétől a gőzgépek felhasználása segítette. Az 1835-ben meginduló tiszai gőzhajózás és az 1847-ben megnyitott Pest-szolnoki vasútvonal jelentős tényező volt Szolnok város életében. Az 1856-ban épülő 200 fős Tiszavidéki Vasút Javító Műhely megteremtette a város közlekedési iparának alapjait, Szolnok az agrárfoglalkozású mezővárosból, iparforgalmi jellegű mezővárossá alakult át a 19. században.

1876-ban a város ismét megyeszékhely lett, megindult a városiasodás útján. Szolnok központjában kiépültek a közigazgatás középületei, felépült a megyeháza, törvényszék, a mai Versegly Gimnázium, elkezdtek a megyei kórház építését.

A századfordulón indult meg Szolnok iparosodása. A gőzfűrésztelepek, a MÁV-műhely és a malmokon túl, kifejlődött a mezőgazdasági termékfeldolgozó ipar. Szolnok dél-nyugati szélén kialakult az ipari terület; a Cukorgyár építése lényegében kijelölte a mai ún. „Déli iparterület” helyét. Az ipar további fejlődését az I. világháború kitérőse zárta le, illetve akadályozta meg. 1919-ben Szolnok 77 napon át frontváros volt. A harcok során megrongálódtak a középületek, elpusztult a Tisza közúti és vasúti hídja.

A két világháború között a városfejlesztésben a háborús romok eltüntetésén kívül nem volt számottevő eredmény. Ipari fejlődés terén csak a Papírgyár létesítését, a Tisza-partra telepített Gabonátárház építését említhetjük.

A város lakossága az alkotó, a teremtő munka mellett népünk történelmének progresszív szakaszaiban mindig jelentős szerepet kért és kapott. A magyar történelem sorsfordulóiban a város népének mindig volt bátorsága, ereje kiállni, dolgozni, vérezni a haladásért.

A város a török elleni harc egyik legjelentősebb védbástyája volt. Fogadta és segítette II. Rákóczi Ferenc katonáit. Az 1849-es dicsőséges tavaszi hadjárat során a Damjanich vezette seregek súlyos csapást mértek Szolnoknál az osztrák csapatokra.

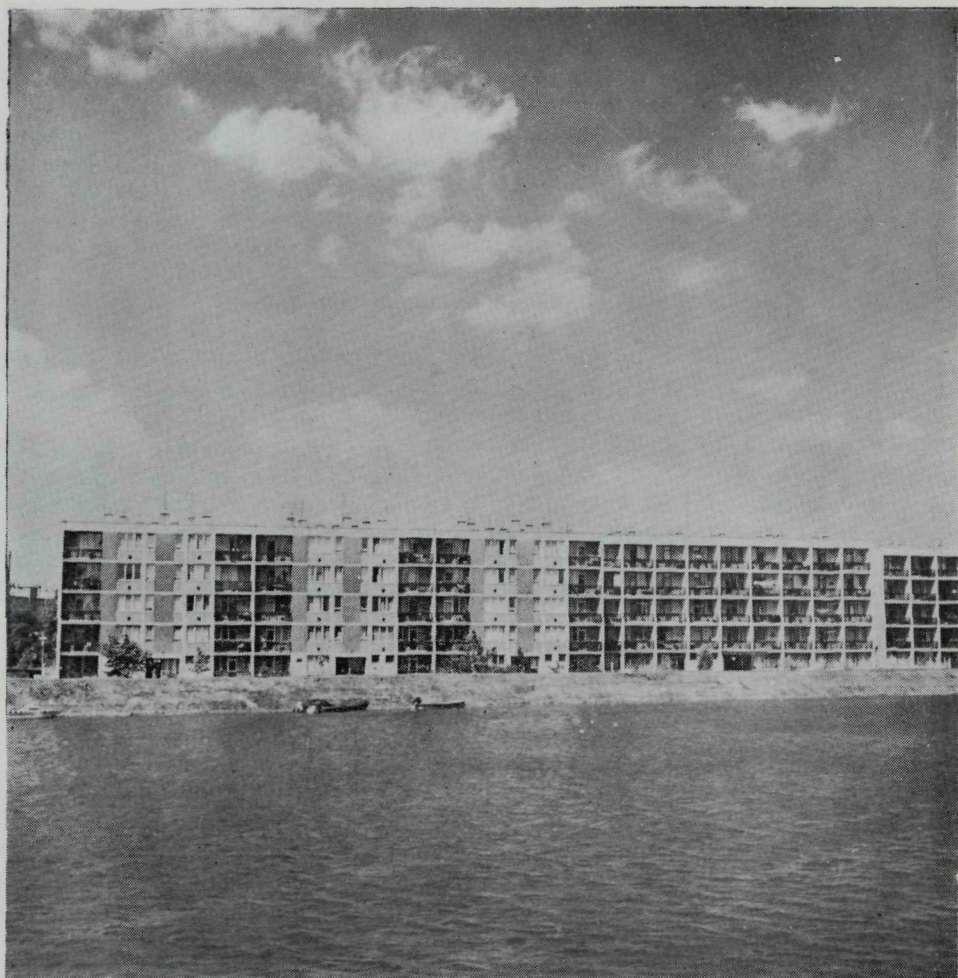
1918. decemberében Szolnok egyike volt azoknak a vidéki városoknak, ahol közvetlenül Budapest után, elsőként alakult meg a Kommunisták Magyarországi Pártjának helyi szervezete. A Tanácsköztársaság idején frontváros, Szolnok munkásai jelentősen kivették részüket a tanács hatalom védelmében. Szolnok az a város, ahol a proletárhatalom, a tanácskormány leverése után egy nappal tovább élt.

A Horthy-ellenforradalmi rendszer időszakában a város jelentős munkásmozgalmi bázis. A város lakói többszörösen bizonyították tettekrekltségüket, áldozatvállalásukat.

Kegyelttel őrizzük azok emlékét, akik életüket áldozták a munkáshatalomért. 70 mártírra emlékezik a város lakossága: a Megyei Tanács székházában elhelyezett emléktábla és a város különböző pontjain 17 szobor, dombormű idézi F. Bede László, Hoksári János, Tóth Ferenc, Keskeny János, és a többi mártír emlékét.

A II. világháború eseményei sem kímélték a várost. Különösen az 1944-es angol-szász bombázások okoztak hatalmas károkat. Elpusztult a MÁV-pályaudvar környéke, a vasúti és közúti híd a Tiszán; s a város lakóházainak több, mint 50%-a megrongálódott. A régen várt és óhajtott felszabadulás 1944. november 4-én történt. A szabadságot a II. Ukrán Hadsereg csapatai hozták el Szolnoknak. Ettől a naptól számítjuk városunk legújabbkori történelmét. A felszabadulás óta eltelt 30 év alatt többet fejlődött ez a város, mint az azt megelőző évszázadokban.

A felszabadulással az elnyomatást, a kegyetlen telet, a szabadság és a tavasz váltotta fel. A város lakói lassan visszatértek, a dolgozó munkáskezek megteremtették az

új élet alapjait. A város felszabadulásának napján megalakult Szolnokon a legális kommunista párt, amely erjesztő ereje volt a meginduló új, szabad életnek, az újjáépítésnek. A felszabadulás után pár nappal a Papírgyár és a Fűrészüzem dolgozói már áramot adtak a városnak, dolgos kezek lehetővé tették a vízszolgáltatást. A szolnokiak, a környező falvak munkásai, parasztjai közös erőfeszítéssel helyreállították a lerombolt vagy megsérült lakóházak nagy részét, segítségükkel épült fel a két ideiglenes fahíd a Tiszán.

Azok, akik átélték Szolnokon a vészterhes napokat és segítettek az új, szabad élet kibontakoztatását, nemcsak hazánk felszabadítását, hanem a háború mielőbbi győzelmes befejezését is segítették.

A nemzeti bizottságok vezetésével 1945. végére helyreállt, normalizálódott az élet Szolnokon. Az újjáépítés munkáját a város vezetői már kezdetben összekapcsolták a korszerű városfejlesztési törekvésekkel.

1946. októberében a vidéki városok közül elsőként elkészült Szolnok területfelhasználási terve. Ennek alapján az első 3 éves tervben megkezdődhetett a tudatos városfejlesztés, városépítés. Az országos tervekkel összhangban megvalósított és egyre gyorsuló iparfejlesztés eredményeként, Szolnok a korszerű gyáriparral rendelkező kö-

zépvárosok sorába emelkedett. Az átgondolt területfejlesztés, az ipari termelés további növekedése eredményeként a hajdani mezővárosból Szolnok az Alföld egyik központjává vált. Mutatja ezt az is, hogy az országos településhálózat fejlesztési terv szerint felsőfokú szerepkört kapott. Jelenleg regionális szerepkörének még nem mindenben felel meg, de vonzáskörébe tartozik mintegy 260 000 lakos, népességének csaknem négy-szerese.

Az intenzív terület- és iparfejlesztés szükségszerűen maga után vonta a város népességének növekedését, összetételének, rétegződésének megváltozását.

Most január 1-én a város lakosságának lélekszáma már elérte és meg is haladta a 70 ezer főt. A nappali népességszám a 20 ezres bejáróval együtt 90 ezerre nőtt. A demográfiai növekedés – amely dinamikájában az országban a 4. helyen áll – az alföldi megyék esetében a legfiatalabb korösszetételű megyeszékhellyé avatta Szolnokot.

Nőtt a gazdaságilag aktív népesség, a foglalkoztatottak száma. Ezek természetesen alapvető változást eredményeztek a város társadalmi szerkezetében is.

Az ipar tervszerű fejlesztése az 1950-es évek elején indult meg. A déli iparterületen épült fel és kezdte meg termelését 1952-ben a Tiszamenti Vegyiművek, amelynek telepítése, illetve folyamatos fejlesztése révén Szolnok a szervesen vegyipar egyik központjává vált.

A Bütorgyár telepítése, a Papírgyár, Cukorgyár, húsipar rekonstrukciója, újabb ipari üzemek telepítése, létesítése, a BVM szolnoki gyára, az alföldi olajbányászat központjának kialakítása, az új kenyérgyár, új nyomda mind-mind a város gazdasági szerkezetének alapvető megváltozását jelentette.

Az ipartelepek száma az 1960. évi 74-gyel szemben napjainkban 123-ra növekedett. A IV. ötéves tervben az iparban az összes beruházások értékének 41⁰/₀-a valósult meg. Ezzel Szolnok a hasonló szerepkörű városok között a második helyet foglalja el.

A fejlődés mellett adottak feladataink is. Az ipar szerkezetét a megye adottságainak megfelelően az élelmiszergazdaság javára kell fejleszteni. Ezt szolgálják azok a formálódó és egyre inkább testet öltő törekvések, amelyek cukorgazdasági kutató intézet, húskombinát, hűtőház, tejporgyár és egyéb üzemek létesítését célozzák.

A város gazdaságára alapvetően az ipar a jellemző, jelentős azonban a mezőgazdasági termelés is. A nagyüzemi gazdálkodás keretében a technikai ellátottság, a gépészettség hatására fejlődött a növénytermesztés és állattenyésztés is. Az eredmények mellett az elmúlt időszakban és még ma is – bár különösen az utóbbi hónapokban javult a helyzet – gond a város lakosságának primőráruval, zöldség-, gyümölcsfélékkel történő ellátása.

Az ellátás fejlődését – az életszínvonal-emelés politikájával összhangban – új kereskedelmi egységek kialakításával kellett és kell napjainkban is megoldani. Ezt a fejlődést jelzi, hogy 1950-ben a kereskedelmi egységek száma 143, napjainkban 205.

A város kereskedelmének, Szolnok lakóin túl kell ellátnia a vonzáskörzetébe tartozók igényeinek kielégítését. Ezt szolgálják a közelmúlt, ill. a folyamatban levő kereskedelmi jellegű beruházások, a különböző áruházak, üzletek. Ezek a város különböző pontjain valósulnak meg, azt a törekvést tükrözve, hogy a nagytömegű ellátáson túlmenően a város területét is behálózzák. Mégis az elkövetkező évek lényeges feladata, hogy javítsuk a peremkerületek ellátását napi cikkeket árusító üzletekkel, szolgáltató egységek létesítésével.

Előrehaladás történt a vendéglátás területén is. A vendéglátó egységek száma az 1950. évi 54-ről napjainkban 111-re emelkedett. Úgy gondolom, hogy a számszerű fejlődés nem minden. Igényünk a korszerű, változatos ellátást biztosító vendéglátói hálózat megteremtését, különösen a köztétkeztetés és gyermekélelmezés területén.

Idegenforgalmi szempontból jelentős az 1960-as években átadott Tiszaligeti Camping, illetve az 1974-ben elkészült Touring Hotel és a közeljövőben átadásra kerülő Pelikán Szálló és étterem. Új étterem épül a személypályaudvaron, valamint a Jubileumi téren is.

A város gazdaságának fejlődése, a népességszám növekedése maga után vonta a város kommunális fejlesztésének szükségességét.

A város kommunális ellátottsága fejlődésének egyik legjellemzőbb mutatója a lakásellátottság. Napjainkban a lakásállomány megközelíti a 24 ezret. A jelenlegi állomány 66⁰/₀-a – 15 és fél ezer lakás – a felszabadulás után épült.

A 4 nagyobb és több kisebb lakótelep átformálta a város arculatát. Növekedett a 2 és több szobás lakások aránya (1960-ban 35⁰/₀, 1973-ban 53⁰/₀). A háztartások 75⁰/₀-a vezetékes vagy palackos gázzal ellátott, a lakások 80⁰/₀-a van bekapcsolva a vízhálózatba, 53⁰/₀ a csatornahálózatba.

A IV. ötéves terv időszakában a lakásépítés üteme felgyorsult. Az ötéves terv befejezéséig összesen 5900 új lakás épül Szolnokon. Annak ellenére, hogy 25 év alatt a lakásszám megkétszereződött, a lakásépítés aránya most sem tud lépést tartani az igényekkel. Ennek oka az is, hogy Szolnokon alig található felújításra érdemes lakásállomány, illetve a beruházások miatt nagyarányú a szanalás.

Megoldást a távlati lakásépítési koncepciók megvalósítása jelenthet. A tervszerű, korszerű technológiával történő – az építőipar korszerűsítését, fejlesztését is magában foglaló – lakásépítések jelentenek kiutat. Ezért nagy jelentőségű a Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának közelmúltban hozott döntése a kisgyepi Széchenyi lakótelep beruházási programjának jóváhagyására. Itt korszerű városrész 6200 lakással – kevés szanalást igénylő területen – mintegy 20–24 ezer ember számára teremt új otthont, a jelenleginél nagyobb és a családok létszámát is figyelembevevő lakásméretekkel.

A megvalósításhoz a központi és megyei szervek lakásépítési lehetőségeket biztosító támogatása, valamint a lakásépítési formáknak – OTP-társasház, MESZÖV szövetkezeti lakások, vállalati lakásépítkezések – e területre történő koncentrációja szükséges. Az ettől eltérő törekvések nem segítik, hanem akadályozzák legnagyobb gondunk megoldását.

A következetes városfejlesztés eredményeként fejlődött és bővült a város úthálózata, közmű- és vízellátása, belső közlekedése.

A belterületi utak hossza az 1960. évi 113 km-ről 141 km-re nőtt. A burkolt utak aránya 46⁰/₀-ról 61⁰/₀-ra emelkedett. Sajnos még ez a jelenlegi arány is messze elmarad a megyeszékhely és a felsőfokú központot megillető követelményektől. A tanácstagai becsapások, a közérdekű bejelentések leggyakoribb témája – a lakásgondok mellett – éppen az utak burkolása, járdák és vízvezetők kiépítése, egyes területeken a belvizek elvezetése.

A közúti közlekedés fejlődése szempontjából jelentős esemény volt az elmúlt napokban a 4-es főútvonal városi szakasza rekonsztrukciójának befejezése. Ez azonban csak alapját képezi a városi utak főelemei kiépítésének. Indokolt az északi közútrendszer két részének – a Tabáni rész kinyitásának és a Szántó körút folytatásának megépítése, a 32-es út bevezető szakaszaként. A közeljövő feladata a kiskunfélegyházi út (József A. és Vörös Hadsereg út vonalának) rekonstrukciója.

Ezek mellett már napi feladattá vált az elterelő utak állagának helyreállítása, a peremkerületi utcák burkolása, a ciklusprogram megvalósítása, hogy minden utcában legalább egy oldalon szilárd burkolatú járdát építsünk.

Ez a jövő és a jelen városi közlekedésének, a lakosság életkörülményei alakítása szempontjából döntő fontosságú.

Megbirkózni ezekkel a gondokkal, csak társadalmi összefogással tudunk, amely területen már hagyományt teremtő példát mutattak a központi, a megyei szervek, vállalatok, üzemek.

A közmű és vízellátás fejlődését jelzi, hogy 1960-hoz képest a vízvezetékcső-hálózat hossza több, mint 100 km-rel, a csatornahálózat pedig 54 km-rel bővült. A kisgyepi lakótelep már folyamatban levő előközművesítésével Szolnok város nagyot lép előre a lakások közműellátásában. A lakótelepet ellátó alapközművek nyomvonalukkal lehetővé teszik az eddigi alacsonyabb színvonalon ellátott városrészek közműhelyzetének ja-

Az épülő szolnoki vasútállomás (Foto: Boros)

vítását is. Közművekben a felszíni vízmű építésének továbbfolytatása és a szennyvíztisztító rendszer építésének megkezdése jelent további előrehaladást.

A város belső közlekedésében az autóbusz-úthálózat hossza az 1960. évi 22 km-ről napjainkra közel 60 km-re, a viszonylatok hossza az 1960. évi 36 km-ről 153 km-re növekedett. Az utazások száma 1960-hoz képest megháromszorozódott.

A VOLÁN Vállalat a város jubileumára a teljes autóbuszparkot kicseréli különböző nagy befogadóképességű, panorámás autóbuszokra, – amelyekből 12 db már átadásra is került. A férőhelyek a cserével 40⁰/₀-kal növekednek. Folynak az előkészületek a távolsági autóbuszpályaudvar építésére is.

Országos jelentőségű a MÁV Járműjavító Üzemre épülő Diesel-program megvalósítása, a vasúti rekonstrukció. A program megvalósítása Szolnokon az ország egyik legkorszerűbb rendező pályaudvarát hozta, valamint személy- és teherpályaudvarát hozza létre, tovább növelve a város közlekedési jelentőségét.

A felszabadulást követő emberközpontú fejlődés alapjaiban megváltoztatta a város lakosságának életkörülményeit, egészség- és művelődésügyét, szociális ellátását.

A felszabadulás után Szolnok orvosi alapítását 16 orvos biztosította. A körzeti orvosi szolgálat megszervezése 1952-ben kezdődött meg.

Még 1960-ban is 13 az általános orvosi körzetek száma. Ez az arány napjainkra 21 körzetre módosult. A gyermekorvosi körzetek megalakítása 1964-ben 7 körzeti gyermekorvos beállításával kezdődött meg, jelenleg 14 gyermekorvosi körzet működik. A körzeti orvosi szolgálat bővülésével fejlődött az egészségügyi ellátás intézményhálózata.

A város első bölcsődéje 1949-ben 60 férőhellyel, egy magánháznál kezdte meg működését. A Városi Tanács és a gazdasági egységek közös erőfeszítéseként napjainkban 12 bölcsődében, ha kissé zsúfoltan is, 750 gyermeket tudunk gondozni.

A város lakosságának növekedése súlyos gondot jelentett a jogos óvodai igények kielégítésében. A város társadalmának, a város üzemének összefogása eredményeként az óvodai ellátottság nagyban javult.

Napjainkban 29 óvodában több mint 3000 kisgyermek foglalkoztatását tudjuk biztosítani. Jelentős az összefogással épült Jubileumi I. és II. sz. óvoda. Ez azt jelenti, hogy ha zsúfoltság árán is, de a jogos jelentkezőket óvodákban el tudjuk helyezni.

Szolnokon 1945 előtt 19 kis elemi iskola volt. Ezekből is csak 7 volt állami iskola, 568 gyermek járt szükségiskolákba. A művelődés és kultúra közkinccsé válását jelzi, hogy napjainkban a város 6 középiskolájában, 5 szakmunkásképző intézetében és 17 általános iskolájában, közel 13 000 diák tanulhat. A napjainkban épülő Vízügyi Szakközépiskola és Kollégium, a Kereskedelmi Szakmunkásképző és Szakközépiskola tovább javítja a város közoktatása feltételeit. Az iskolák nagy többségének felszereltsége korszerű, egyre több a szakosított tantervű iskola. Sajnos az általános iskolákban és napközi otthonokban nagy a zsúfoltság, amit új tantermek, a József A. úti lakótelepen pedig új iskola építésével igyekszünk csökkenteni.

Az 1950-es évek során meginduló szervezett állami népművelési munka eredményeként fejlődött a tudatformálás hatékonysága. A közművelődési intézmények régi épületek átalakításával, felújításával tudták elhelyezési gondjaikat megoldani. A színház épületének felújítása, a művésztelep korszerűsítése, a múzeum és könyvtár egy műemléképületben történő elhelyezése, a Komarov terem korszerűsítése, az Ifjúsági Park megépítése, ifjúsági klubok kialakítása csak alapjait teremtette meg a közművelődés intézményhálózatának.

A jelenleg is meglévő helyiséggondjainkon a korszerű megyei művelődési központ jelent megoldást, amelynek építése 1975-ben kezdődik el.

A kedvezőtlen intézményellátás ellenére fejlődött a közművelődés hatékonysága. Növekedett a könyvtárak könyvállománya, a kölcsönzött könyvek száma. Az ismeretterjesztő előadások látogatottsága, az évente mintegy 100 ezres színházi nézőszám, a kü-

lönböző népművészeti kiállítások számának növekedése, a művelődési otthonokban folyó sokféle közművelődési tevékenység jól segíti a lakosság szocialista gondolkodásának és életformájának fejlődését.

A Szigligeti Színház országosan is elismert tevékenysége, a Művésztelep alkotóinak a Múzeumban, a Galériában és más városokban rendezett nagyszerű kiállításai Szolnok város kulturális életének színvonalát reprezentálják.

A város sportéletének és egészséges időöltésének fejlődéséhez is egyre inkább megteremtődnek a feltételek.

A felszabadulás óta eltelt 30 esztendő alatt dolgozó népünk a kirabolt, kifosztott országból új országot épített. A nép ereje, alkotóképessége és szorgalmas munkája ölt testet ma szocializmusunk építésében. Mindez azért valósulhatott meg, mert céltudatos, forradalmi párt szervezi, vezeti a dolgozó tömegek millióit.

Városunk 900 éves történelmének azért lehetett a felszabadulás óta eltelt 30 esztendő a leggazdagabb korszaka, mert részesei vagyunk az országunkban végbemenő társadalmi és gazdasági átalakulásnak.

1970-ben a felszabadulás 25. évfordulójának számvetése adta a nagyszerű gondolatot, hogy 1975-ben, a város 900 éves, a felszabadulás 30. évfordulójára munkával, tettekkel készüljünk. Az MSZMP Városi Bizottság cél- és feladatmeghatározása indította útjára ezt a szocialista közösséghez méltó kezdeményezést, amely mozgalommá vált.

Szolnok város Tanácsa a mozgalom elindulásakor tanácsrendeletben jelölte meg a feladatokat.

Az irányelveknek megfelelően Szolnok város társadalma a jubileumi évfordulót nem *célnak*, hanem *eszköznek* tekinti. Eszköznek a politikai, társadalmi és gazdasági feladatok megvalósításában, a várospolitikai célkitűzések valóra váltásában, a lakosság cselekvő tenniakarásának kiszélesítésében.

A Jubileumi Intéző Bizottság irányítása mellett a szakbizottságok közel 4 éve munkálkodnak a jubileumi célkitűzések valóra váltásán. Szervezik, mozgósítják a lakosságot, a munkahelyi kollektívákat, intézmények dolgozóit és az ifjúságot.

A város lakosai évek óta bizonyítják, hogy magukénak érzik, szeretik városukat és képesek önzetlen áldozatvállalásra a közösség érdekében: 1971-ben 11 millió Ft, 1973. évben már 23 millió Ft volt a társadalmi munka értéke. A jubileum évében, megítélés szerint reális a 26–28 millió Ft-os cél.

A megyeszékhely fejlődése nemcsak Szolnok, hanem a megye egész lakosságának ügye. A megye járásai és városai is bizonyították, hogy Szolnok város jubileumi évfordulóját magukénak vallják. Szolnok város felszabadulása 30. évfordulója alkalmából avattuk azt az emlékparkot, mely a megye társadalmi összefogásával épült.

A járások és a városok közel 9 millió Ft értékű anyagi támogatásával épül még a jubileumi évforduló jegyében a megyeszékhely néhány jelentős létesítménye. Az anyagi támogatáson túl nagy jelentőségű a város számára az a változás, amely a megyeszékhely és a megye más települései közötti kapcsolat fejlődésében jelentkezik.

Szolnok város 900 éves történelmét, a lakosság városszeretetét jelképezi majd a Jubileumi Emlékmű, amely a lakosság önkéntes hozzájárulásából épül fel, s amelyre eddig több mint 2 600 000 forintot fizettek be a város, a megye, az ország lakói.

A jubileumi esemény- és rendezvénysorozat programjai – amellet, hogy méltó emléket állítanak a város jubileumának – továbbfejlesztik Szolnok és egyben a megye kulturális és tudományos életét is. Ezek a rendezvények jelentős művelődéspolitikai, társadalompolitikai célokat valósítanak meg, százakat, ezreket, nyerhetnek meg a művelődésnek és hatásukra még többen kapcsolódhatnak be a város közéletébe, szellemi és kulturális életébe.

A jubileum gondolata jegyében 3 év alatt 22 olyan kiadvány jelenik meg, amely átfogja a város 900 évének és az utóbbi 30 év minden tétét, egész kultúránkat és amelyek eljuttatják hírünket az ország lakosságához, talán határainkon túl is testvérvárosainkhoz, barátainkhoz.

Az a cél, hogy Szolnok 900 éves jubileuma hagyományt teremtsen. Olyan hagyományt, amelyről jogos büszkeséggel emlékezhetnek meg és vallhatják magukénak az elkövetkezendő nemzedékek.

Városunk történelmi múltjához és szocialista jelenéhez méltóan készül a fennállása jubileumáról történő megemlékezésre. A jubileumi év egybeesik az ország felszabadulásának 30. évfordulójával és a népünk sorsát továbbformáló XI. pártkongresszussal, amelyek számunkra is kötelezéseket jelentenek, alkotó tettekre serkentenek.

Hagyomány, hogy az új év első napja a jó kívánságoké. Most a jubileumi év indulása alkalmából szívből kívánom, hogy kíséрге siker és szerencse Szolnok város minden jószándékú törekvését. Kívánom, hogy a jubileumi eseménysor zárásakor 1975. augusztus 20-án, az emlékmű avatásán és ünnepi tanácsülésünkön a megvalósult célokról adhassunk számot.

KUKRI BÉLA

